

EXPUNERE DE MOTIVE

Protecția mărcilor de fabrică, de comerț și de serviciu a fost reglementată, până în prezent, prin Legea nr.28 din 18 decembrie 1967 privind mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu și Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.77 din 22 ianuarie 1968 pentru aplicarea Legii nr.28 din 29 decembrie 1967.

Principiile care stau la baza acestei legislații nu mai corespund legislațiilor moderne și cu atât mai mult tratatelor și convențiilor internaționale în domeniul protecției mărcilor.

Ținând seama de necesitatea eliminării deficiențelor legislației în vigoare și de obligațiile asumate de România prin "Acordul de asociere a României la Uniunea Europeană" și "Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț - TRIPS", precum și de obiectivele Cărții Albe, în domeniul proprietății intelectuale, de armonizare cu prevederile Directivei Comunităților Europene 89/104/21 decembrie 1988, s-a adoptat "Legea privind mărcile și indicațiile geografice". La elaborarea acestei legi s-a ținut seama și de prevederile altor convenții internaționale, cum ar fi "Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale", "Aranjamentul de la Madrid" privind înregistrarea internațională a mărcilor, "Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid" și "Tratatul asupra dreptului mărcilor".

Conceptul general de "marcă" este definit de lege ca fiind un semn susceptibil de reprezentare grafică servind la deosebirea produselor sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice, de cele aparținând altor persoane. Legea precizează că pot să constituie mărci semne cum ar fi : cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale

și în special forma produsului sau ambalajului său, combinații de culori, precum și orice combinație a acestor semne.

Legea reglementează protecția următoarelor categorii de mărci:

a) "marca individuală", așa cum este definită în conceptul general de marcă";

b) "marca colectivă", destinată a servi la deosebirea produselor sau serviciilor membrilor unei asociații de produse sau serviciiile aparținând altor persoane;

c) "marca de certificare", indicând faptul că produsele sau serviciile pentru care marca este utilizată sânt certificate de titularul mărcii, în ceea ce privește caracteristicile acestora - categorie de mărci nereglementată în legea în vigoare.

Protecția mărcilor se asigură prin înregistrarea acestora la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci în Registrul Național al Mărcilor și este valabilă pentru o perioadă de 10 ani începând de la data depozitului național reglementar, cu posibilitate de reînnoire nelimitată a înregistrării mărcii.

Protecția astfel acordată conferă titularului mărcii, persoană fizică sau juridică, un drept exclusiv cu privire la marcă pentru produsele sau serviciile cărora marca este destinată.

Legea prevede motivele de refuz la înregistrarea unei mărci, motivele de anulare a înregistrării acesteia, precum și cauzele de decădere din drepturi a titularului de marcă.

Protecția se dobândește însă numai după examinarea de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci a îndeplinirii condițiilor de formă și de fond ale mărcii și după publicarea acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în scopul de a deschide posibilitatea persoanelor interesate să se opună la înregistrarea mărcii.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează atât cererile de înregistrare a mărcilor depuse la oficiu, cât și mărcile înregistrate sau depuse la Organizația Mondială a Proprietății Industriale, conform "Aranjamentului de la Madrid" sau "Protocolului referitor la Aranjament", recunoscând sau refuzând protecția acestora pe teritoriul României.

Prezenta lege acoperă o altă lipsă a legislației în vigoare și anume protecția indicațiilor geografice.

Indicația geografică "este definită ca fiind denumirea servind la a identifica un produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici determinate pot fi în mod esențial atribuite aceste origini geografice.

Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România prin înregistrarea acestora la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci în Registrul Național al Indicațiilor Geografice.

Potrivit legii, pot solicita înregistrarea unei indicații geografice asociațiile de producători care desfășoară o activitate de producție în zona geografică, pentru produsele indicate în cerere.

Durata de protecție a indicațiilor geografice curge de la data depunerii cererii la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și este nelimitată în timp. Dreptul de utilizare a indicațiilor geografice se acordă solicitantului, respectiv asociațiilor de producători, pe o perioadă de 10 ani cu posibilitate de reînnoire nelimitată, dacă se mențin condițiile în care acest drept a fost dobândit.

În deplină concordanță cu prevederile convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte, legea acordă tratamentul național și străinilor, în acordarea protecției mărcilor și indicațiilor geografice.

Legea instituie un sistem eficient de apărare a drepturilor cu privire la marca și indicația geografică protejată, oferind în acest scop mijloace de drept administrativ, civil și penal.

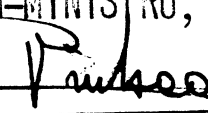
Astfel este prevăzută posibilitatea contestării deciziilor Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci la Comisia de reexaminare a oficiului, precum și posibilitatea atacării hotărârilor acestei Comisii, cu recurs la Tribunalul Municipiului București.

Legea definește și sancționează infracțiunile de contrafacere și concurența neloială cu privire la marca și indicația geografică protejată și totodată, oferă posibilitatea persoanei al cărei drept i-a fost încălcat de a solicita despăgubiri pe cale civilă.

Legea instituie și un sistem de prevenire a încălcării drepturilor cu privire la marca sau indicația geografică protejată prin reglementarea unor măsuri asiguratorii atât în interiorul țării cât și la frontieră.

Inregistrarea și reînnoirea mărcilor și indicațiilor geografice, precum și celelalte acte sau servicii efectuate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sunt supuse taxelor prevăzute de lege.

Față de cele prezentate mai sus, am întocmit proiectul de lege alăturat, pe care îl înaintăm Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU,

Victor Ciorbea

